

Falskiego Mariana

Dzielnice: Ursus

Osiedla: Niedźwiadek

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 1979

Opis

Marian Falski (1881-1974) - pedagog. Pochodził z położonej niedaleko Nowogródka miejscowości Nacz, jego rodzina wywodziła się z drobnej szlachty. Do stolicy przyjechał jako osiemnastolatek, tytuł inżyniera uzyskał w Instytucie Politechnicznym. Podczas studiów został członkiem PPS, działał głównie wśród praskich robotników, chociaż mieszkał przy ul. Nowowiejskiej. W 1905 roku musiał - po pobycie w Cytadeli w związku ze spiskiem na życie cara i organizacją strajku powszechnego szkół średnich - opuścić Warszawę. Zamieszkał wówczas w Krakowie, gdzie podjął pracę guwernera. Zainteresowany technikami nauczania rozpoczął studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Specjalizował się w organizacji szkolnictwa i psychologii czytania, był autorem najpopularniejszego do dziś "Elementarza" (z czasem dostosowywanego do różnych potrzeb, np. "Elementarz powiastkowy dla dzieci", "Elementarz powiastkowy dla młodzieży i dorosłych", "Elementarz powiastkowy dla szkół wiejskich", "Elementarz powiastkowy dla żołnierzy", "Elementarz tematowy dla szkół miejskich"), na którym wychowało się kilka pokoleń Polaków (pierwsze wydanie w roku 1910). Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości powrócił do Warszawy, gdzie aż do wybuchu II wojny światowej był urzędnikiem Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego. W 1954 roku został profesorem Polskiej Akademii Nauk. Opublikował wiele prac naukowych, m.in. "Atlas szkolnictwa średniego ogólnokształcącego", "Dydaktyka nauki czytania i pisania", "Kwestie podstawowe w organizacji szkolnictwa powszechnego", "Materiały do projektu sieci szkół powszechnych", "Nauka czytania i pisania dla dzieci", "Pierwsza czytanka dla dzieci", "Pierwsza czytanka dla dzieci o Janku, Ali i Zosi", "Potrzeby szkolnictwa powszechnego w okresie wzmożonego przyrostu dzieci", "Problematyka organizacyjna szkolnictwa średnich szczebli", "Środowisko społeczne młodzieży a jej wykształcenie", "Walczy o szkołę", "Z okrucich wspomnień" a także licznych "Przewodników metodycznych". Niektóre ze swoich tekstów podpisywał pseudonimem Rafał Praski. Wraz z Antonim Słonimskim był autorem "Listu 34", jawnie sprzeciwiając się cenzurze oraz ograniczonemu dostępowi do dóbr kultury. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Komunalny na Powązkach, kwatera 32 A, rząd II, miejsce 6. Wraz z nim pochowana jest jego żona Irena (1883-1970).

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 1979.01.01. Wcześniej nosiła imię Marii Konopnickiej.
